

Главни град Самотракија је мало село које се сада зове Chora (Hora), а некада је имало име као острво-Самотраки, налази се увучено у унутрашњости, неких 6 км од мора и Kamariotisse. У њему се налази седиште полиције, локалне управе, болница и врло је сликовито. Остала села су: Kamariotissa, Paleopoli, Kato i Ano Kariotes, Therma (Loutra), Alonia, Makrilies, Xiropotamos, Profitis Ilias, Lakoma и Ano Meria. Therma су на северу, на обали мора, Kamariotissa на северозападном делу острва.

Његове карактеристичне двоспратнице од камена, поплочане уске уличице направљене су у облику амфитеатра на нижим падинама планине Саос покривеним боровима. Hora је толико карактеристична по својој архитектури да је 1978. године проглашена (UNESCO) за заштићено архитектонско наслеђе. Село потиче још из византијске ере, када су становници Самотракија бежали са обале и тражили сигурност од пиратских напада у унутрашњем планинском делу острва. Посетилац може да ужива у шетњи Horipim уским сокацима, где год кренете сигурно ћете наићи на кафеу где можете пробати традиционалне слаткише. Ту је и традиционална пекара која пече „eptayimi raximadia“ (врста хлеба са две коре) и „koulouri“ (округле, хрскаве кифле) од брашна домаће пшенице а која ради преко једног века.

Смештене високо на стенама на улазу у село су остаци тврђаве из XV века коју је подигао Gateluci, Ђеновљанин који је владао острвом у том периоду.

Препоручујемо посету цркви Богородичино Вазнесеније, коју је 1875. године подигло локално становништво. Овде се чувају мошти пет Мученика Самотракија (Manouil, Georgios, Theodoros, Gabriel I Michail), и као сећање на њих, одржава се свечаност прве недеље после Ускрса, сваке године.

У Хори је један важан фестивал 6. августа, дан метаморфозе Спасиоца у цркви истог имена.

Немојте пропустити музеј народних рукотворина! Налази се у једној каменој старој згради и садржи локалну одећу, посуђе, везове, оруђе и друге занатске производе који илуструју културни развој острва.

Kamariotissa се развија у ненаметљиво, живахно летовалиште, али још увек успева да задржи традиционална обележја. Полако прераста у градић, има три велике самопослуге и мањих продавница гардеробе, сувенира и осталих потрепштина, две апотеке, пуно ресторанића и кафића, леп паркић поред самог мора и шеталиште до рта на коме се налази светионик. Тај део је удаљен око 1,5 км и врло је леп како за шетњу тако и за купање. Сви мали рибарски бродови, после рада, нађу заклон у маленој луци. Овде се путник може одморити после путовања и уживати у гостопримству домаћина. На располагању су многобројни смештајни објекти.